

EWA EISENKEIT

ur. 1919; Lublin

Miejsce i czas wydarzeń	Lake Worth, współczesność
Słowa kluczowe	projekt W poszukiwaniu Lubliniaków, Ameryka, współczesność, trudne wspomnienia

Wpływ przeżyć wojennych na późniejsze życie

[Kiedy] patrzę na dzieci, na wnuków, dwóch tych chłopczyków, to są już moje prawnuki, to ja się tak cieszę, jestem zadowolona. Ale jak mnie się przypominają przeżycia wojenne, [to płaczę], całą taką dużą rodzinę straciłam, sama zostałam. Pan nie może tego sobie wyobrazić, po takiej wojnie nikt nie przeżył, ja przeżyłam, ale jak ja się męczyłam... Ja nie chciałam żyć, tylko myślałam – może jeszcze znajdę kogoś z rodziny po wojnie, ale niestety, nikt nie przeżył. Tak, tak to jest. Boże... Szkoda, że nikt nie przeżył, tylko ja sama. Oj, życie... Dla mnie niedobrze jest być samą, bo zawsze sobie przypominam [przeszłość] i to nie jest zdrowo dla mnie, ale co mogę zrobić. Nie może sobie Pan wyobrazić, co to znaczy i co ja przesłam, piekło takie, ach...

[Pochodzę] z Polski, z dziadka pradziadka, ale niestety, takie życie. Byli porządni ludzie, myślę o Polakach, i byli dranie, bardzo dużo [takich] było. A porządny człowiek bał się pomóc, pan rozumie?

Data i miejsce nagrania	2006-11-22, Lake Worth, Ramat ha-Szaron
Rozmawiał/a	Tomasz Czajkowski
Transkrypcja	Agata Stolarz
Redakcja	Justyna Molik
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"